

[Alvilda Larsen.]

Anmeldelsespligt for og Udleje af Værelser til enlige Personer, er Ungdomskommissionens Forslag. Jeg er nødt til at præcisere det endnu en Gang af Hensyn til Offentligheden, som man stadig væk søger at give det Indtryk, at mit Partis Forslag er et særligt Forslag, det er en Skærpelse af Ungdomskommissionens Forslag. Ogsaa den højtærede Minister udtalte i Gaar, at det kommunistiske Forslag er en Skærpelse. Det er helt urigtigt, det er helt misvisende. Derimod er det rigtigt, at den højtærede Ministers Forslag om Skat paa Værelser ikke er Ungdomskommissionens Forslag, idet Ungdomskommissionen har afvist denne Udvej.

Maa jeg i samme Forbindelse sige et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Victor Gram. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem følte sig foranlediget til at prøve Kræfter med mig i Dag. Jeg synes, det var en Kamp mod Vejrmøller. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde og burde have anvendt sine Ord mod Hovedmodstanderne af Ministerens Forslag, idet jeg ganske tydeligt i Gaar har udtalt, at jeg var villig til at diskutere og være med til en velvillig Behandling af Ministerens Forslag, og det fremgaar i øvrigt ogsaa af Interviews i Pressen, at jeg har udtalt, at mit Parti sandsynligvis vilde stemme for det Forslag. Der er ingen Grund til saa her at fremkomme med Bemærkninger om, at jeg skulde vise min Vilje til at være med til positive Foranstaltninger. Jeg synes oprigtigt talt, at det ærede Medlem burde have anvendt nogle af sine Bemærkninger mod Hovedmodstanderne af Ministerens Forslag.

Naturligvis forstaaer jeg, at det er vanskeligt at skulle staa og forsvare, at man ikke kan anbefale Ungdomskommissionens Forslag i Dag, naar man selv har været Medarbejder, Medunderskriver, Medforslagsstiller, og man oven i Købet har stillet Ungdomskommissionens Forslag som Ændringsforslag for et Aar siden. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem i Dag er mere Realpolitiker end for et Aar siden, for jeg tror ikke, at det ærede Medlem troede, at det skulde lykkes for et Aar siden at faa vedtaget dette Forslag. Og naar det ærede Medlem siger, at naar man engang har stillet et Ændringsforslag og det er stemt ned, saa ved man, hvad man har at rette sig efter, saa kan man ikke fremkomme med det Forslag mere, vil jeg sige, at det forekommer mig ikke at være Coutume, at man undlader at fremkomme med et Forslag, selv om det har været stemt ned en Gang. I øvrigt er Situationen her en helt anden i Dag, end den var for et Aar siden. Vi havde

en anden Regering, og ogsaa Partikonstellationen her i Tinget er noget anderledes i Dag, end den var for et Aar siden.

De væsentligste Indvendinger, der har været rejst imod de Forslag, vi behandler, er, at der ikke er konstateret noget Behov for en saadan Lovgivning; det er ikke bevist, at der er Brug for det store Antal Værelser, som er anslaaet. Det forekommer mig at være besynderlige Indvendinger at komme med i Dag, efter at vi i et Par Aar har beskæftiget os med Foranstaltninger mod Bolignøden. De samme ærede Medlemmer, der har rejst Krav om en stor Oplysningskampagne for at gøre opmærksom paa Problemet Alvor, synes selv at have Behov for en saadan forsynning. Vi kan ikke, hver Gang vi skal drøfte Foranstaltninger mod noget, vi alle betragter som et Onde, udskyde Afgørelsen med den Undskyldning, at vi ikke ved tilstrækkeligt om Behovet. Jeg finder, det er en Undskyldning, som kun tjener det ene Formaal at forhale en Afgørelse. Der har jo fundet Undersøgelser Sted. Ungdomskommissionen har foretaget Undersøgelser om Ungdommens Forhold og har konstateret et skrigende Behov for Værelser, og behøver vi at vide mere om Behovet? Naar det er offentligt erkendt, at Byggeriet ikke har holdt Trit med Udviklingen, med Befolkningstilvæksten, naar det er fastslaaet, at vi normalt skulde bygge 30 000 Lejligheder pr. Aar i en Aarrække og kun bygger 8 000, ja, saa behøves der ikke nogen Diskussion om Behovet. Med Hensyn til de enkelte Kommuners Behov, som skal opgøres, forudsættes det jo i Ministerens Forslag i Forslagets § 1.

Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller i særlig Grad krævede denne Opgørelse af Behovet. Naar der nu har været talt om, hvad Huslejudvalget har beskæftiget sig med, maa det maaske være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at i 1946 var man i Huslejudvalget næsten enig om at udsende et Slags Spørgeskema til alle de boligsøgende, hvor man vilde spørge dem om, hvor de boede, hvad de ønskede, hvad de var i Stand til at betale. I sidste Øjeblik, da man næsten var enig om at udsende et saadant Spørgeskema, om at finde frem til en saadan Behovsprøve, kom det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og advarede imod at foretage en saadan Undersøgelse med den Motivering, at naar man udsendte Spørgeskemaer til de boligsøgende, vilde man vække falske Forhaabninger hos dem, og saa faldt denne Idé med Spørgeskemaet. Dengang ønskede det ærede Medlem ikke nogen virkelig Undersøgelse, saa